

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม มีหลักการสำคัญ ได้แก่ การยกเลิกการผูกขาดในกิจการโทรคมนาคม และให้สิทธิแก่เอกชนสามารถประกอบกิจการโทรคมนาคม กล่าวคือ บัญญัติให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์ และบัญญัติให้การประกอบกิจการโทรคมนาคม อย่างเช่น บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นบริการโทรคมนาคมจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจาก กทช. แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับการให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าที่เป็นบริการเสริมของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย ปัจจุบันการให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าจึงยังไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการประกอบกิจการและการคุ้มครองผู้ใช้บริการ ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่และอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศ

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 พบว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกฎหมายที่กำกับดูแลเฉพาะการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นบริการโทรคมนาคมเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงการให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าซึ่งเป็นบริการประเภทการเข้าถึงสารสนเทศหรือเนื้อหาที่นำมาให้บริการอยู่กับบริการ

229703

โทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจของ กทช. ในการกำกับดูแลผู้ให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่า ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดสัญญาหรือเงื่อนไขการให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าไม่เป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการ ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าบริการของบริการเสริมเพิ่มมูลค่า และปัญหาความไม่ชัดเจนของคำนิยามของเลขหมายโทรคมนาคมตามพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งผู้ให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่ากำหนดขึ้นเพื่อนำมาใช้สำหรับให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่า

วิทยานิพนธ์นี้ จึงเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ให้ชัดเจน โดยเพิ่มเติมบริการเสริมเพิ่มมูลค่าสำหรับบริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นบริการที่ผู้ให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าจะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจาก กทช. แยกต่างหากจากบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้ กทช. มีอำนาจกำกับดูแลการประกอบกิจการของผู้ให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่า รวมถึงเพื่อให้ผู้ให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่ามีหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว นอกจากนี้ให้แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำกับดูแล ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ครอบคลุมสำหรับการให้บริการเสริมเพิ่มมูลค่าด้วย

229703

The Act of Telecommunication Business B.E. 2544 (2001) is nowadays the major law used for regulating the telecommunication business. Its major principles entailed the abolition of monopoly in the telecommunication business and granted the right to private sector organizations to engage in the telecommunication business. The Act abolished the previous law regulating telegraph and telephone organizations. It also simultaneously required that telecommunication businesses, such as mobile phone service providers, obtain telecommunication business licenses from The Office of the National Telecommunications Commission.

However, it has been determined that this Act does not cover value-added supplementary services provided by mobile phone businesses. At present, there is no legal basis or body of rules and regulations governing these services. There are, therefore, no criteria in place that can be used to control the conduct of business operations in this domain, nor are there explicit measures available that can be utilized for the protection of service users. This state of affair directly and significantly affects users of mobile phones and the nation's telecommunication industry.

In the course of investigating the Act of Telecommunication Business B.E. 2544 (2001), the researcher found that this law regulates mobile phone businesses which only provide telecommunication services. The Act therefore does not cover value-added supplementary services. Particularly is this the case in regard to mobile phone business services giving access to various kinds of information.

The upshot of this untoward state of affairs involves a number of salient problems. These problems include the problem of the authority of the National Telecommunications Commission not being exercised in regard to value-added service providers. Moreover, there is a failure to control contracts, which in turn allows unscrupulous providers to impose unfair conditions on service users. In addition, there is the stark fact that charges for value-added supplementary

charges are not regulated. Additionally, since it is unclear how telecommunication numbers are assigned, value-added supplementary service providers are free to provide value-added supplementary services without formal oversight.

In view of what has been said, the researcher urges that the Act of Telecommunication Business B.E. 2544 (2001) be amended. The amended Act should clearly specify that value-added supplementary services for mobile phone service providers must apply for a separate license from The National Telecommunications Commission in addition to the ordinary license for providing mobile phone services.

If this were done, then The National Telecommunications Commission would have the authority to supervise and control those mobile phone businesses which provide value-added supplementary services. This would ipso facto ensure that these providers would have to shoulder the duties and liabilities that would be required under the amended Act. In addition, finally, such an amendment should include criteria for carrying out the supervision and control of value-added supplementary services provided by telecommunication businesses.